
Kandidat: **Benjamin Perasović**

1. Jeste li član političke stranke i kako gledate na mogući upliv politike u sam rad Kluba, s obzirom na to da je Grad ipak još uvijek većinski vlasnik Hajduka?

Ovako, nisam član niti jedne političke stranke i smatram prisutnost politike u sportu, na ovaj naš način kako se to u Hrvatskoj odvija, vrlo negativnom pojavom, odnosno mislim da je stanje u nogometu i s obzirom na Hrvatski nogometni savez prilično određeno činjenicom da je jako puno ljudi, odnosno većina ljudi, članovi jedne političke stranke, a ne mislim da bi se nešto bitno promijenilo da su prisutni članovi drugih političkih stranaka jer bi onda dolazilo do nagodbi do kakvih dolazi, recimo, u Saboru. Mislim da je politizacija i politiziranost našeg društva, a onda pogotovo ako se prenosi u područje sporta, zapravo vrlo štetna i nikako mi se ne sviđa taj utjecaj politike i političkih stranaka na djelovanje sportskih klubova i odvijanje sporta uopće u hrvatskom društvu.

2. Koji su parametri kojima biste na kraju mandata ocjenjivali svoj rad u NO?

Hm, koji su parametri kojima bi ocjenjivao. A sad teško je to reći kad se ne zna kako će izgledati taj nadzorni odbor i kad se ne zna hoće li tu biti nekog konsenzusa ili će biti preglasavanja pa je teško ocijeniti. Ja bih vlastiti rad ocjenjivao vlastitim parametrima, a to je koliko sam se trudio i koliko sam mogao ili nisam napraviti nešto konstruktivno. E sad, ako je čovjek u situaciji da oko nekakvih odluka bude jednostavno preglasan, da bude više puta u manjini, onda čovjek nije kriv za to što su drugi dignuli ruke za opciju s kojom se on nije slagao. Stoga, jako je teško sad ovako govoriti unaprijed, kada se još nije konstituirao nadzorni odbor ni ništa. Kako će to sve izgledati, vidjet ćemo. Ja bih ocjenjivao svoj rad parametrima konstruktivnosti, parametrima je li se nešto uspjelo napraviti dobro i pozitivno ili nije. Mislim da to možda zvuči preopćenito, ali i pitanje je općenito, tako da, ako se misli na vlastiti rad, a ne na rad Hajduka u cjelini, to jest ako je pitanje usmjereno na moj vlastiti rad, onda je moj glavni parametar jesam li uspio napraviti nešto konstruktivno i pozitivno ili ne. Ipak, to će sigurno ovisiti o drugim ljudima i o cijelom nizu drugih parametara koji ne ovise o meni.

3. Zašto mislite da ste dobar kandidat za NO? Koje vještine mislite da su vam prednost za tu ulogu, a gdje mislite da biste se još trebali educirati?

Koliko vidim iz motivacijskih pisama, a i u prošlosti se to također događalo, mislim da ljudi često brkaju operativnu funkciju od nadzorne. Isto se događa i u društvu. Recimo, kad imate izbore za predsjednika države, onda kandidati obećavaju smanjivanje nezaposlenosti. Onome kome je jasno koje su ingerencije predsjednika, a koje premijera, jasno je da predsjednik ne može utjecati na smanjenje nezaposlenosti. Međutim, tako i kod nas ljudi govore o uspješnom Hajduku, govore o stvarima koji se tiču nekakve sportske struke i slično, a zapravo je funkcija nadzornog odbora ipak ograničenija. Dakle, kao svoje prednosti vidim sljedeće: imam dosta iskustva u međunarodnim znanstveno-istraživačkim projektima, imam dosta predavačkog iskustva, imam 55 godina i dosta sam putovao po svijetu, upoznao različitih organizacija, različitih ljudi i situacija. Posjedujem i određenu

komunikativnost, ekstrovertnost i emotivnost, koja može biti i mana a ne uvijek prednost, ali barem bi u dalmatinskom podneblju temperament trebao biti podrazumijevajući. U svakom slučaju posjedujem određeno iskustvo, tu je i znanstveno-istraživački rad i činjenica da nisam onaj tip znanstvenika koji je zatvoren u četiri zida, nego sam često na terenu. Bio sam predsjednik nekih udruga koje su se bavile mladima, smanjenje štete od upotrebe droge. Dakle, bio sam aktivan u društvu, nisam zatvoren u nekakvoj akademskoj zajednici, bio sam prisutan u javnosti u medijima, održao stotine i stotine predavanja širom Hrvatske, tako da u toj jednoj domeni koja se tiče upravljačko-organizacijskog aspekta Hajduka, mislim da bih kao član nadzornog odbora mogao biti konstruktivan, odnosno mogu ispuniti tu zadaću.

Što se tiče drugog dijela pitanja, ja bih se volio educirati, ali zato što bih volio upoznati bolje cjelokupan proces razvoja jednog nogometnog kluba, volio bih se upoznati sa stvarima, ali opet iz svoje neke želje, a ne zato što mislim da je sad stvar člana nadzornog odbora da određuje tko će igrati na poziciji lijevog beka, a tko lijevog krila. Ja bih volio malo više učiti, a to sam zapravo i već počeo s kolegama na kineziološkom fakultetu jer sam dugo u Zagrebu nositelj kolegija „Sociologija sporta“ i još nekoliko drugih, što izbornih što ovih na doktorskom studiju. Ja sam sociolog po zanimanju, ali bih volio vidjeti kako funkcioniraju veze između prve i druge momčadi, omladinske škole; volio bih vidjeti iznutra kako to funkcionira i educirati se dodatno o nekim nijansama i vezama između različitih sektora djelatnosti nogometnog kluba kao što je Hajduk. Tu bih se volio dodatno educirati, ali, opet kažem, ne zato da bih ja nekome solio pamet o njegovoj struci, nego da bih imao kompletniju sliku o djelovanju svih sfera kluba.

4. Kako ocjenjujete trenutačno stanje u Hajduku i što biste vi drukčije napravili na mjestu aktualnog NO?

Stanje u klubu mi se čini loše i to ne samo zato što Hajduk već godinama rezultatski nije na nivou vlastite povijesti. Uostalom Hajduk je i prije u povijesti imao razdoblja u kojima nije osvajao titule i u kojima nije bio prvi vrhu tablice. Međutim, čini mi se da je stanje loše prije svega jer je ova prošla uprava ispotpisivala niz ugovora s igračima, da je dignuta cijena momčadi bez stvarnog rezultata. To se, naravno, ne može dokazati konkretno, ali se vidi iz nekih brojke koje su izašle u javnosti i slično. Odnosno, kad gledate kako i zašto je bio smijenjen prijašnji predsjednik Brbić i kad gledate o čemu se tu radilo - radilo se prvenstveno o rezultatima. Međutim, utrošeno je neusporedivo više novaca, a rezultat nije pomaknut niti malo. I to, jednostavno gledano iz perspektive običnog čovjeka, stvara dojam da tu neke stvari nisu čiste. Nije slučajno da ljudi misle i da je od svih tih transfera i svega možda i netko uzimao postotke sebi. Teško je to dokazati, ja ne bih htio griješiti dušu i ne bih htio prozivati imenom i prezimenom. Samo hoću reći da je pregledom određenih brojki i razmišljanjem o svim tim silnim igračima, ugovorima i novčanim iznosima, da je tu zapravo na neki način doveden u pitanje jedan model štednje, transparentnosti i, kako to neki ljudi vole reći frazom, skrbi za svaku kunu. Mislim da se cijela atmosfera počela mijenjati i da su ljudi počeli gubiti vjeru u sam model, da su počeli sumnjati u ispravnost puta za koji su ljudi tvrdili da je važan. Riječ je na koncu i o strpljenju

navijačkog puta, posebno ako se vidi neki smjer. Ljudi će reći: „Gledajte, možemo se mi strpiti ako mi vidimo da se ide u dobrom smjeru.“ Nije problem strpjeti se dvije, tri ili četiri godine. Ipak, ako se taj smjer ne vidi, ako se tu luta, ako se tu dovode različiti treneri, pa se luta s koncepcijom, s igračima i s orijentacijom, onda ljudi počinju gubiti vjeru. Tako da se meni čini da je funkcija nadzornog odbora zapravo ta da odmah reagira ako primjeti da stvari idu u jednom smjeru koji nije do kraja transparentan, nije pošten, nije u skladu s kodeksom i tradicijom i sa stvarima koje su ljudima na srcu. To je osnovna razlika. Ja mislim da je stanje loše i jedan od glavnih razloga zbog kojih sam se prijavio, iako zapravo moja trenutna privatna i poslovna situacija, a i zdravstvena, bez da ulazim u detalje, je takva da mi nitko ne bi poželio nikakav dodatni angažman trenutno. Ja sam se priključio iz emotivnih razloga, baš zato što mi se činilo da su stvari otišle u smjeru koji nije dobar i da su ljudi počeli sumnjati u to što se i kako radi. Ljudi počinju misliti da smo otišli korak unatrag, da su se oko Kluba počeli vrzmati razni menadžeri te da sve to skupa počinje naličiti na nekakva prijašnja razdoblja za koja smo mislili da smo ih se riješili. Zbog svega toga sam se i ja poželio prijaviti. Pa kako ću biti u stanju s prijateljima govoriti da imam osjećaj da nije dobro, a da nisam sam pokušao nešto promijeniti, to jest učiniti nešto da se takav negativni trend zaustavi.

5. Koji bi prioritet NO trebao biti u prvoj godini mandata, a što bi se sve trebalo napraviti kroz četiri godine?

Na početku bi se trebala obaviti realna snimka stanja bez uljepšavanja, bez demagogije, da se vidi što se tu dogodilo, odnosno što se događalo zadnjih par godina kako bi se stvari nazovale pravim imenom. Onda bi se trebala zacrtati jedna stvarna strategija: da se stvari poslože, da se stvori jedna dodatna mobilizacija energije i emocija kod ljudi koji rade na različitim aspektima, u različitim sektorima samog Hajduka kao nogometnog kluba. Ne bih htio frazirati, ali svima nam je na srcu to da se Hajduk i sama atmosfera malo dignu te da, na koncu konca, i rezultat bude bolji. To će sigurno svi govoriti i to se već pretvorilo u frazu, ali je isto tako i istina, svima nam je do toga stalo, s time da sad ovisi kakve tko ima prioritete. Ja spadam među ljude koji su skloni postaviti neki princip, koliko god i to sad zvučalo kao fraza, princip poštenja i transparentnosti i modela narodnog kluba. Odmah želim reći da nije model narodnog kluba jedan jedini; postoje različite operacionalizacije modela narodnog kluba. Nitko ne tvrdi da je točno određeni postatak dionica kojeg je vlasnik Grad Split garancija narodnog kluba. Smatram da je ideja narodnog kluba dobra ideja te se ja za nju zalažem 100%, ali postoje različiti načini operacionalizacije te ideje. Važno je da postoje mehanizmi kontrole od strane navijača kako nam se ne bi dogodila nekakva Austria Salzburg ili nekakav sličan preokret u potpunom odmicanju od simbola, od imena, od vrijednosti itd. Može se razgovarati o tim različitim oblicima operacionalizacije, ali osobno mi je draže da Hajduk ostaje vjeran svojoj tradiciji, nego da mu netko nekad pokloni nekakvu titulu ili nekakav kup, ali da uđe u kolo sa strukturama koje su dokazano kriminalne u Hrvatskom nogometnom savezu. Možda ja tome pristupam utopijski ili idealistički, ali mi se čini da se isplati potruditi i vidjeti može li se na taj način opstati, odnosno kako je moguće biti pošten u nepoštenom okruženju. Neki će ljudi reći da se mora biti nepošten jer inače nećeš opstati, a ja ipak mislim da je vrijedno pokušati, što, naravno, ne znači da mislim da biti pošten nužno znači biti

sedmi na tablici. Ne, ne mislim to, ali u svakom slučaju želim reći da mislim da su principi i Hajduk kao klub koji je bio simbol bunta i prkosa kroz povijest te iskrene energije i masovne podrške navijača te da bi dio tradicije trebao biti inspiracija nama sada za nastaviti dalje. Onda kad me vi pitate što napraviti u prvoj godini, a što dalje znači da prvo trebamo vidjeti gdje smo jer tu se svašta događalo. Neki ljudi su skloni nizati neke brojke i govoriti kako je ovih zadnjih par godina ove uprave bilo dobro i kako se puno toga napravilo. Isto tako vidimo da se zapravo Klub nalazi u financijskoj krizi te da je Klub, što bi se reklo jednostavnim jezikom, u frci, u banani ili gabuli ili kako god hoćete to zvati. Situacija nije dobra. Po meni bi nadzorni odbor trebao snimiti stanje i onda sa zajednički dogovorenom stvarnom strategijom krenuti dalje, svatko u svojoj domeni, to jest u onome u čemu je dobar.

6. Koliko ste upoznati sa strateškim okvirom Hajduka i kako mislite da bi se trebao implementirati?

Upoznat sam, ali mislim da ponekad postoji ono što se zvalo raskorak između teorije i prakse ili raskorak između proklamiranih ideala i društvene stvarnosti. Upravo zbog toga mislim da je potreban jedan zajednički rad na tome, jedno preispitivanje da se vidi što i na koji način se može operacionalizirati. Vi vidite da su danas ljudima puno usta pojmova poput "izvrsnosti" pa su ljudi skloni prikazivati bolonjsku reformu obrazovanja kao nekakav napredak prema izvrsnosti, a onda kad vi vidite pomalo sa strane pa pomislite da je prije čovjek trebao studirati četiri godine da bi postao profesor ili diplomirani neko ili nešto. Onda je išao na dvije godine nekadašnjeg poslijediplomskog i onda je pisao magisterij. Iako se se ne može sve kvantificirati i svesti na brojku, ali kako biste diplomirali vi ste trebali napisati rad od 30 do 50 stranica, a za magistrirati ste trebali napisati rad između 100 i 150 strana i onda doktorirati, ako govorimo o društvenim znanostima na jedno 200, 250 strana. Ako ostavimo doktorat po strani i ako smatramo da je on ostao isti, vi sada postajete magistar s radom od tridesetak strana i nije vam za to trebalo 6 godina, nego vam je trebalo 5 godina. Mi pričamo o izvrsnosti, a zapravo kad pogledate, dobili smo proširenu srednju školu, a ne akademiju kakvoj smo se nadali.

Znači, zadatak ne samo nadzornog odbora, nego i mnogih drugih ljudi u Klubu bi bilo stvarno preispitivanje kada i u kojim mjestima postoji raskorak između teorije i prakse; kada, kako i zašto i na koji način dolazi do jaza između proklamiranih ideala i društvene stvarnosti i da se onda vidi i iznova promisli i krene naprijed na nekim realnim osnovama.

7. Koliko transparentan mora biti rad NO i kako biste vi postigli tu transparentnost?

Pa mislim da rad treba biti transparentan. Kako bi se postigla transparentnost? Ne znam, uobičajenim postupcima što znači da svi članovi Kluba, a možda i šira javnost trebaju znati kada i kako se nadzorni odbor sastaje. Mislim da trebaju znati što radi, trebaju znati kakve su odluke donesene, a odluke trebaju biti argumentirane te potkrijepljene nekakvim stvarnim objašnjenjem i slično. To mi se čini na općenitoj razini.

---

8. Što biste napravili kad biste bili preglasani u odlučivanju u radu NO?

Ovisi o kakvoj odluci bi se radilo. Ja sam u mladosti bio aktivan i u nekim društvenim pokretima te je meni konsenzus jedan ideal. Stalo mi je do konsenzusa, međutim čak i u grupama koje su potpuno svjesno u vlastite statute uvele odlučivanje konsenzusom, pa onda sastanci traju duplo, ako ne i trostruko više nego sastanci gdje ljudi glasaju i gdje se preglasavaju, i u takvim grupama koje inzistiraju na konsenzusu na koncu dođe do toga da se neka odluka mora donijeti. I tu postoji neka većina i neka manjina i onda se tu manjinu pita mogu li oni živjeti s time. Oni se ne slažu, protiv neke odluke su, ali pitanje je hoće li donošenje te odluke utjecati na nepodnošljivost daljnjeg ostajanja u istoj grupi. Znači, ako nije moguć konsenzus, ako moramo glasati i ako sam sad ja, recimo, ostao u manjini, pitanje je mogu li ja živjeti s tom odlukom dalje. Naravno, mogu reći da sam ja ostao u manjini, ali sutra će u manjini ostati netko drugi pa je teško reći ako se ne zna o kakvoj je odluci riječ. Ako bi odluka bila takva koja zadire u ove osnovne principe o kojima ja pričam ili da kažem krajnje konkretno, ako bih ja primijetio da se rade neke stvari koje odudaraju od principa poštenog i transparentnog rada i ako bih oko nekih stvari bio preglasan, onda bih ja, jednostavno rečeno, rekao da više ne mogu u tome sudjelovati te da odlazim. Ipak, teško je sad reći što bih ja napravio u situaciji kad bih ja bio preglasan ako ne znamo o kojoj odluci je riječ. Ja nisam netko tko bi iz nekakve sujete ili nekakvih osobnih razloga, zato što je ostao u manjini, pravio nekakve probleme. Međutim, ako su to stvari koje zadiru u širu priču koja je i u javnosti prepoznata kao jedan od diskursa te ako bi taj diskurs ostao u manjini, ja bih se onda u ime toga diskursa ili toga principa možda i povukao ukoliko bih vidio da stvari idu u smjeru koji je meni neprihvatljiv. Mi smo imali sad u ovih zadnjih par godina slične situacije, primjerice ako se sjećate proglašenja Torcida u vezi politike prema sucima. Taj proglas Torcida o politici prema sucima je, po meni, izraz jedne autentične principijelnosti, a mnogi ljudi, ja sam ne znam tko i kako, ali pretpostavljam da su možda neki od njih bili i u nadzornom odboru, neki su smatrali da iza toga stoji netko ili nešto te da je u pitanju nekakva zavjera ili slično. Pitali su se zašto baš uoči utakmice s Dinamom i slične stvari. To su neke stvari oko kojih se mogu lomiti koplja i oko kojih ljudi mogu imati različita mišljenja. U tom momentu, recimo, meni se činilo da Torcida sa svojim proglasom zapravo spašava čast hajdučke tradicije, da spašava čast i načela principijelnog djelovanja i uvjeren sam da nikakvih tu zavjera, urota ni ničeg slično nije bilo, nego je bila riječ o jednom iskrenom iskazu koji predstavlja autentičnu principijelnost. Da je slučajno o takvom proglasu bilo nekakvo glasanje i da sam ja tada bio u nadzornom odboru, ja bih smatrao da su to stvari toliko principijelne da to pitanje većine ili manjine nije moje osobno egotripaško pitanje, nego pitanje veoma bitnih načela. Onda je to jedna od stvari koja za sobom povlači i ove posljedice ili tip djelovanja koji sam spomenuo maloprije. Onda čovjek kaže: „Ako vi stvarno mislite drukčije, onda se tu razilazimo.“ Naveo sam jedan konkretan primjer da bude jasnije na što mislim kad pričamo o principima, načelima i vrijednostima